नैकको यायाच वार्यञ्जलिना पिनेत्। न दध्युद्भृतसारं च भच्चयेद्धि नो निशि । स्तीधिमा शीं नाधिवसेत् नाद्यादा क्षप्ति रातिषु । तौर्थितिकप्रियोनस्थात् कांस्वे पादौ न धावयेत्। न धारयेदन्यभुक्तं वासञ्चोपानज्ञाविष । न भिन्नभाजनेऽस्रोयानाग्न्यादिपरिदृषिते । स्रारोहणं गवां पृष्ठे प्रतिषू मं सरित्तरम् । वावातपं दिवास्वापं त्यजेहीधं जिजीविषुः । स्नाता न मार्ज्जयेद्गातं विस्कोन पिखां पथि। इस्तौ थिरोन धुतुयाचानर्षेदासनं पदा। त्राङ्क कला पर याद्वे ऽ स्रीयात् ज्ञानविवार्ज्जितः । दातः याइफाउं नास्ति भोक्ता किल्विषमुग्भवेत्। नीत्पाटयेक्कोमनस्वं दशनेन कदाचन । करजें करजच्छेदं त्याच्छे दं विवर्जी-वेत्। ग्रुभाय न यदायत्यां त्यजेत्तत्कर्मयत्नतः । चपदारे न गन्तव्यं खनेपसपरनेपसनोः । क्रीड़ेन्नाचैः सहासीत न धमा होने रोगिभिः। न शयीत अचित्रग्नः पाणी, मुझोत नैवच। स्रार्द्रपादकरास्योऽस्त्रन्दीर्घकालं च जीवित। संविधे चाह्रचरणीनी किएः कविदाबकेत्। ययनस्थीन-चार्ऋयाद्म पिवेच जपेह्यिजः। सोपानत्मस नाचामेच निष् न् धारया पिनेत्। सर्जे तिलमयं नाद्यातसायं पर्म्शाभि-बाषुकः। न निरीचेत विख्यू ले नोच्छिष्टः संस्पृयेक्छिरः। नाधितिष्ठे नुवाङ्गार भस्रावीयकपालिकाः । पतितेः सह-संवासः पतनायेत जायते । त्रावयेद्वे दिकं मन्त्रं न न्य-द्राय बदाचन । बाह्माखादीयते विप्रः म्द्रद्रोधमांच् ही-यते । धमारिपदेशः न्यूहासां स्वभेयः प्रतिवातवेत् । दिजगुत्रपूर्वाधर्माः स्त्रहाखां हि परोमतः । कर्ण्यूयनं न शिरमः पासिभ्यां गुभदं मतम् । न ताख्येत् कराभ्यां च को गनं के गबु झनम् । अया स्तवर्क्तिनो भूपा स्नो भात् कला प्रतियहम् । ब्राह्मणः सान्ययोयाति नरकानेकविश-तिम् । खकालविद्युत्कानिते वर्षती पांश्ववर्षेणे । मञ्चावा-तध्वनौ रात्रावनध्यायाः प्रकोत्तिताः। उच्कापाते च भूत्रमो दिग्दाचे मध्यरात्रिषु । सन्ध्ययोर्वृषक्षोपान्ने राज-चन्द्रस स्ततवे। दर्धेऽएकास भूतानां त्राविकं प्रतिग्टस्त्र च। प्रतिपद्यपि पूर्वीयां गजज्ञम्भ्राकतान्तरे। खरीष्ट्रकी हु विस्ते समनावे सदत्वपि । उपाकमाणि चीतार्गे नाविमार्गे तरी जले। आरखनमधीलापि वाखसान्तोरपि ध्वनी। व्यनध्यावेषु चैतेषु नाधीयीत दिजः काचित्। कतान्तराः यो न पठेझे नासुश्वान्त्रिक्तु मिः । भूताष्ट्योः पञ्चद्रश्रोकी-क्काचारी सदा भवेत्। खनायुष्यकरक्षेकः परदारोपसेव-नम् । पर्वे क्रिभिः परित्वतमातानं नावमानयेत् । सदी-

द्यमवतां यसाच्क्रियोविद्या न दुर्लेमाः। सत्यं न्यात् प्रियं ब्र्याच ब्र्यात्मस्यमप्रियम् । प्रियं च नामृतं ब्र्यादेष धर्मी-घटोद्भव । । भद्रमेव वहेन्निसं भद्रमा विचिन्येत् । भद्रौरेव हि संसर्गीनाभद्रीय कदाचन । रूपिन हर्लेहीनान् स्धीर्नाधिचिपेद्मरान्। प्रव्यननी न नेचेत त्यगुचिच्छेतिषा-द्गणम् । वातवेगं मनोवेगं जिह्यापेगञ्च वळीयेत् । उत्को च द्युतदौत्यात्तं द्रव्यं दूरात् परित्वजेत्। गोत्राह्मणामी-त्तक्तिष्टः पाणिना नैवसंस्मृत्रोत्। न स्मृत्रेदिनिमत्तं च खानि खानि लनातुरः। गुह्यजान्यपि लोमानि तत्साः भारगुविभवित्। पारभौ वीदक मृत्रमुक्ति सामीदका-निच। नितीयनञ्च स्रोधार्गं स्टहार्ट्रं विनिः चिपेत्। व्यक्तियां स्रतेर्ज्याच्छीवावरनिषेगगात् । व्यद्रीहरत्या-गत्याच पूर्वजना सारेट् बिजः। एडान् प्रयत्नादन्देत दद्या तेषां समामनम् । विनन्धधमनिसापादनुयायाद्यतस् तान् । श्रुतिभूदेवदेवानां भूषमाध्तपस्तिनाम् । पतिम-तानां नारीणां निन्दां कुळीच करिचित् । न महत्वस्तृतिं जिर्व्याचात्मानमयनामधेत् । अध्युक्षतं न प्रमृहित्यरमर्माण-नो अरेत्। अधमादिधतं पूर्वं विद्वेष्ट्वनिष संजियेत्। पर्वतोभद्रं पास्त्रे ततोगासे श्व सान्ययः । जुन्स पञ्च स्टत्-पिग्डान् स्नायात् परजनागवे । अनुदृत्य च तत्सर्भुरेनमः सानुरीयभाव। चषया पातमासाद्य वात्विभिद्दीयते वसु। देथे काले च विधिनातदानन्याय कल्पते। भूपदो मग्डनाधीगः सर्वत्र सुखितोऽचदः । तोयदाता सदा लप्ती रूपवान् रूप्यदो भवेत्। प्रदीपदो निर्मसाची गीदातार्व्यमजोकभाक् । खर्षदाता च दीर्घायुक्तिकदः खाञ्च समजाः। वेष्मदोऽत्युच्यौधेशीयस्वद्यन्द्रसोभाक्। इय पदोदिव्ययानो लच्छीवान् द्वबमप्रदः। मुभार्यः धिविकाः दाता सुपर्योद्धप्रदोऽपि च । धर्मी सर्विद्धभाक् नित्यसभय-पदर्शिता। बच्चादीबच्चानोकेच्योबच्चादः सर्व्यदीसतः। जपायेनापि योजस्म दापयेत्सोपि तत्समः । श्रवया प्रतिस्ट प्रचाति ऋदयायः प्रयक्ति। स्विनिची तानुभी स्वातां पततोऽश्रद्धया स्त्रघः। स्वनृतेन सरिश्वसत्तिपीविश्वयतः चरित्। चरित्कीर्भनतोदान मार्थुविप्रापवादतः। गन्धपुष्प-कुषान् षयां पाकं मांगं पयोद्धि। मणिमत्स्यी न्द्रकं धान्यं यास्त्रमेतदुपस्थितम् । मधूद्वं फवं मूत्रमेधांस्यभयदन चिषास् । त्रभ्य द्वतानि यास्त्राणि लेतान्यपि निकल्तः। दासमापितगोपालकुलभित्राद्धसीरियाः। च्यवनीं अभी तथाताविनिवेदकः । इत्यमानुग्रमापाद्य दे-